

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

**Dévay Biró, Mátyás
[Nürnberg], [1537]**

VD16 D 1300

Condemnatio Censvrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

**APOLOGIA QVARVNDAM PRO
POSITIONVM, SVM MAM DOCTRINAE
Christianæ continentium, contra indoctas censuras,
indocti Franciscani, Gregorij Zegedieñ.**

Per Matthiam Deuay Hungarum.

**PROPOSITIO PRIMA MAT-
THIAE DEVAY HVNGARI.**

T'ota scriptura duas habet partes, legem & promissio-
nem.

CENSURA MONACHI.

T'ota scriptura quinq; habet partes distinctas ultra le-
gem et promissionem, comminationem, permissionem,
consilium, quæ nec sunt lex nec promissio.

CONDEMNATIO CENSURÆ.

IN confesso est omnibus, qui scripturas sacras uel summis
ut aiunt digitis attigerunt, eas in duas partes diuidi, in le-
gem & promissionem. Nam quicquid requirit a nobis aliqd,
lex est. Quicquid pollicetur, promissio. Huius promissionis
annūciationē puto proprię Euageliū dici. Porro Apostolus
scribit Timotheo, 2. Ti. 2. ut sit Dialectic⁹, cuius partes sint
recte secare uerbum ueritatis, non dubium quin in legem
& promissionem, ut lege perterrefaciat corda, promissionē
consoletur. Par siquidem impietas est, uel conscienti-
as in desperationem adigere legis prædicationē, qui mos
est Monachorum, uel libertatem carnalem promittere, quæ
pestis

pestis est pietatis. Sed recte diuidit uerbum Dei, qui lege tra-
hit homines ad sui cognitionem. Cognosce te ipsum. Ut per
terrefiant agnitione peccatricis naturæ, & sensu iræ ac iudi-
cij Dei. Tunc enim proprie dicitur lex, non cum scribitur in
charta, sed cum sentitur in corde, cum accusat, damnat, &
ad desperationem adigit. Hic gustus legis nō est in hypocri-
tis. Sed ratio sanandi hic cōsulenda, cognito morbo, cogno-
scamus & medicum Christum, ad quem & lex dirigit, qui
solus (fide apprehensus) potest tunc, cum lex in nobis suum
agit officium, Euangelio erigere ac consolari, & tunc pro-
prie est in nobis Euangelium, cum conscientia sui cognitio-
ne perterfacta ac despensa, erigitur, consolatur, uiuifica-
tur. Nulla lingua, p dignitate potest dulcedinem Euangeliū
& legis pondus eloqui, sed quiuis per se sensur⁹ est. Serenan-
da est conscientia, fulgore legis pressa. Huc faciunt & illa ty-
pica, animalia fidentia ungulas. Vngulæ duo testamenta, *Dio respameta*
lex, pmissio. Animalia, prædicatores, iudicio spiritus rumi-
nantes scripturas, probe findant ac doceant doctrinam legis
et pmissionis. Proverb. 12. Mœror in corde uiri humiliabit *proverb. 12.*
illum, & sermone bono lætificabit. Partes poenitentiae, con-
tritionem & fidem, mortificationem & uiuificationem de-
pingit hic Salomon. Huc facit Augustinus de spiritu & *augustinus*
litera cap. 9. Lex & clementia in lingua eius, propterea, in-
quit, de sapientia scriptum est, quod legem gerat sub lingua,
legem, ut reos faciat superbos, clementiam, ut iustificet hu-
miliatos. Sed nihil poterat dici uerius, quam scripturam
sacram sic diuidere. Vbi lex est, ibi est & comminatio, ubi
promissio, ibi permisso. Vnicum illud de uirginitate præ-
ceptum, quid attinebat ad scripturæ diuisionem producere?
Partes quidem duæ sunt, sed sententiae infinitæ. Illud autem
miror, quod uerba Christi, si uis perfectus esse, dicit esse con-
suum, more suorum patrum, cum fuerat iuueni merum
præceptum

*præceptū Dei est
duplex*

præceptum. Dices : Ergo Christiana perfectio consistit in desertione bonorum ? Respondeo , duplex est præceptum Dei : Generale, de fide, charitate, obedientia, de moribus, ad omnium ætatum homines ex æquo pertinens . Personale, quod uni tantum personæ uel genti datum est , Abrahamo occidere filium , Salomoni ædificare templum , Apostolis æs in zonis non habere in prima emissione , Iudeis ter in anno proficisci Hierosolymam . Sed patrum facta sine expresso mandato Dei non sunt imitanda . Peccabant enormiter Iudæi Abrahams exemplo occidendo filios . Peccant graviter qui relictis uiuis templis Dei , tot phana , tot delubra , excelsa , signa prostitutionis suæ , ut Hezechiel dicit , sine uerbo Dei ædificant . Peccant qui hunc iuuem imitantur , quamquam rite Monachi : Nam ut ille nihil de suo reliquit , sic isti nihil relinquunt , sed nihil habentes omnia possident , Tantalos & Codros referentes . Cæterum si perfectio Christiana in desertione bonorum consisteret , quotusquisque Parvum , Cardinalium , Sacerdotum , Monachorum saluaret , qui mordicus sua tenent ? Ad hæc non iussit Deus opes spargere , sed dispensare . Ministris uerbi debetur uictus , amatus . Quid quod Monachi nihil dant , sed omnia accipiunt ? cum Paulus dicat : beatius est dare , quam accipere . Iustinus nus nobilem regulam de ualidis mendicabilis , & arctissime in lege Romana statuerat , ut si quis laborare potens elemosinis se immiscet , captiuandus est , & in seruitutem redigendus . Nulla sententia de istis melior poterat ferri . Hæc breuiter ad censuræ condemnationem , & ut Monachorum obseruantiam quadamtenus ornarem , dixi ,

PROPOSITIO SECUNDA.

Historiae uero sunt uel legis , uel Euangelij testimonia .
Censura